

Ferenc pápa hitvallása a gazdaságról

2015 augusztus 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

"Nemet mondunk a kirekesztésen és az egyenlőtlen ségen alapuló gazdaságra. Ez a gazdaság öl."

Amikor 2013 márciusában Jorge Mario Bergoglio argentin bíborost megválasztották a katolikus egyház új pápájának, már megválasztása pillanatában olyan több évtizedes tapasztalatok birtokában volt, amelyek egész

életére meghatározták hitvallását a világról, gazdaságról és társadalomról. Egyúttal megalapozták a szemléletét, a döntéseit, amelyeket ma is képvisel. Átélvén Argentína pénzügyeinek és gazdaságának a teljes összeomlását, több millió család oltalom nélkül maradását, nem meglepő, hogy elsőként a pápák közül éppen a Ferenc nevet választotta magának felavatásakor. Jelezve ezzel is hitét és elkötelezettségét az általa vallott felfogás szerint az irgalom egyházának megvalósításáról.

A peremvidék első sorban a város peremét jelenti, ahol szenvedés, magány, nyomorúság van. Ide mindennap elmenni az egykori Buenos Aires-i érseknek magától értő kötelessége volt éppúgy, mint bármely más kereszténynek. „A mi Istenünk, Isten fia, amikor leszállt közénk, szegényné lett, hogy így haladjon végig velünk az úton”.

Az argentin pénzügyi és gazdasági válság (2001–2002) idején csak a főváros, Buenos Aires lakónegyedeiben kétmillió olyan fiatal élt, aki se nem tanult, se nem dolgozott. Bergoglio, a Buenos Aires-i főegyházmegye pásztora akkoriban így írt erről: „A spekulatív gazdaságnak még a munkára sincs szüksége, nem tudja, mihez kezdjen a munkával. Az önmagát megtermelő pénz bálványát követi. Ezért nem félnek munkanélkülivé tenni dolgozó emberek millióit.”

Jorge Mario Bergoglio Buenos Airesben született 1936. december 17-én. Olasz bevándorlók gyermeke. Vegyészdiplomát szerzett, majd huszonegy évesen belépett a Jézus Társasága noviciátusába. 1960. március 12-én letette első fogadalmait. Bölcsészettudományt hallgatott, aztán 1964-től 1966-ig végzett filozófusként Santa Fében, majd Buenos Airesben tanított. 1969. december 13-án pappá szentelték. 1970-ben befejezte teológiai tanulmányait. 1973. április 22-én örök fogadalmat tett. Még az év július 31-én az argentin jezsuiták tartományfőnökévé választották. 1980-tól 1986-ig a San José kollégium rektora volt. 1992. június 27-én megkapta a püspöki ordinációt. Püspöki mottója: „Miserando atque eligendo” (Könyörületessége által kiválasztatott). 2001. február 21-én II. János Pál bíborossá nevezte ki. 2013. március 13-án pápává választották.

Idén áprilisban jelent meg a Jezsuita Kiadó gondozásában magyarul is az a kis kötet Ferenc pápa: Ez a gazdaság címmel, amelyben két szakavatott olasz szerző, Andrea Torielli és Giacomo Galeazzi összegzi és adja közre a gazdaságról összegyűjtött gondolatait.

Ez a könyv elsősorban abban különbözik számos, a gazdaságról és társadalomról írt sok másiktól, hogy a gazdasági eszmék mindig szoros kapcsolatban maradnak a valósággal és nem igyekeznek elfedni azt. Hívő és ateista, szegény és jómódú, mindenki találhat benne megfontolandót, mivel minden jóakarátú embernek szól, akiben van elég bátorság ahhoz, hogy kérdésre vonja azokat, akik kormányozzák őket. Annak érdekében, hogy több elköteleződés legyen bennük és fogalmazzanak meg és valósítsanak meg hosszú távú terveket, valamint építsenek fel a mainál sokkal igazságosabb és befogadóbb társadalmakat a ma élők és az eljövendő nemzedékek számára.

Ferenc pápa az Evangelii gaudium című első programadó dokumentumában többek között így írt: „Ahogyan a nevelő parancsolat világos határt szab az emberi élet értékének biztosítására, úgy ma ki kell jelentenünk: Nemet mondunk a kirekesztésen és az egyenlőtlen ségen alapuló gazdaságra. Ez a gazdaság öli. Miként lehetséges, hogy nem hír, ha egy hajléktalan öregember megfagy az utcán, ellenben hírtértek, ha két pontot esett a tőzsde. Ez kirekesztés. Nem tűrhet tovább, hogy élelmiszert dobjunk el, miközben tömegek éheznek. Ez egyenlőtlen ség. [...] Ennek következtében néptömegek érzik magukat kirekesztettnek és peremre sodródottak: munka, kilátás, kiutak nélkül.”

Amikor 2013. szeptember 22-én Ferenc pápa Szardíniára érkezett, a szigeten a munkanélküliség kimagasló volt. Felvette az Alcoa (Aluminium Company of America) munkavédelmi sisakját, és együtt kiabálta 350 ezer hívővel: „Munkát, munkát!” Az emberek ennek hatására a sziget szószólójának kiáltották ki a pápát, miközben kifütyülték a helyi hatóságok és politikusok képviselőit. Ferenc pápa a munkáról beszélt, amely a méltóság és az élet forrása. Felszólalt a hatalmi csoportok ellen, amelyek – figyelmen kívül hagyva a közjót – globális gazdasági válságot okoztak. Munkát mindenkinek – ám az legyen méltó, ne rabszolgamunka, olyan, amely tiszteletben tartja a pihenést és a teremtett világot is.

A Caritas in veritate kezdetű enciklikában, amely értékes útmutatásokat nyújt a katolikusok társadalmi, intézményes, gazdasági, pénzügyi és politikai jelenlétéhez, Ferenc pápa a globalizáció jótéteményeire és veszélyeire hívta fel a figyelmet. A globalizáció jelentősen megnövelte az államok összességének felhalmozott gazdagságát, egyszersmind egyes államok saját gazdagságát, ám el is mélyítette a különböző társadalmi csoportok közötti szakadékot, egyenlőtlen ségeket és a szegénység új formáit teremtve meg még a leggazdagabbnak tartott országokban is.

Az egyházfő szerint a demokrácia ereje nem omolhat össze a multinacionális érdekérvényesítés súlya alatt, mivel a multik érdeke nem általános érdek. Egységes rendszert akarnak alkotni egy láthatatlan birodalom gazdasági uralma alatt, mely az individualizmust és a szabadságot is egyaránt veszélyezteti.

Hitvallása szerint még a legfejlettebb modern társadalmakban is a lakosság jelentős része nyomorban él, a kulturális és szakmai képzés hiányától, az egészségügyi ellátáshoz való nehéz hozzáféréstől, a munkaerő-piaci diszkriminációtól és az emberhez méltó lakás hiányától is függve.

Ferenc pápa 2014. június 5-én a vatikáni cigánypasztorációs világtalálkozó résztvevőjéhez intézett beszédében a helyi, nemzeti és nemzetközi intézmények elkötelezettségének megerősítését szorgalmazta a cigány lakosság integrációja elsegítésére. „Integráció nélkül a cigányok a rabszolgaság új formáinak áldozataivá válnak”. A cigányok a mai napig gyakran a társadalom peremén élnek, gyanútól és ellenséges érzelmektől övezve, és nagyon kevésbé vonják be őket a politikai, gazdasági, társadalmi életbe. A cigány nép is arra hivatott, hogy hozzájáruljon a közös jó építéséhez, és ezért kötelességek terhelik, ugyanakkor jogok is megilletik.

A szociális jogállamot, különösképpen a munkához való alapvető jogot nem szabad lebontani – vélekedett Ferenc pápa 2014. október 2-án a Iustitia et Pax pápai tanács közgyűlésének résztvevőjéhez intézett beszédében. „A szociális állam alapvető jó a méltóság, egy család megalapítása, a közjó és a béke megvalósítása tekintetében. [...] A szociális államot nem lehet olyan változónak tekinteni, amely a pénzügyi és monetáris piacoktól függ.”

Ferenc pápa rövid idő alatt belopta magát minden katolikus szívébe, megerősítette őket hitükben és életszeretetükben, elismerést váltott ki az ateisták és a más vallásúak körében is.

Novoszáth Péter

A szerző közgazdász, egyetemi docens

www.napigazdasag.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
